

درمان در نظام اخلاقی ملامه‌دی نراقی؛ رویکردی شناختی- رفتاری

ناصرآقا بابایی^۱

چکیده

آرای دانشمندان اسلامی درباره‌ی توصیف، علت شناسی و شیوه‌های اصلاح صفات و رفتارهای نابهنجار، در علم اخلاق گرد آمده است. از آثار برجسته در این علم، جامع السعادات مرحوم ملا محمد مهدی نراقی است. در مقاله‌ی پیش رو، پس از تبیین جایگاه علم اخلاق، دیدگاه نراقی درباره‌ی مسئله‌ی تربیت- طبیعت، و ملاک سلامت را مرور کرده ایم. سپس اصول و شیوه‌های پیشگیری و درمان او را از نظر گذرانده ایم.

رویکرد او به درمان، شناختی- رفتاری است. به باور او، برای اصلاح صفات و رفتارهای ناپسند، گریزی از همراهی تغییر شناختی با تکلیف رفتاری نیست. الگوبرداری، خودتنیهی، درمان به ضد، استفاده از خوف و رجا، هدف گذاری کاذب، و برنامه‌ی مراقبه، از جمله راهکارهای درمانی وی می‌باشند. برخی از این راهکارها، کم و بیش در روانشناسی بالینی معاصر به کار بسته می‌شوند. با نگاهی به وجوده تمایز و اشتراک

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی عمومی دانشگاه تهران و دانش آموخته‌ی درس خارج حوزه‌ی علمیه‌ی قم.

آنها در این دو علم، آنها را قابل کاربرد در روان درمانی های کنونی یافتیم.

واژه های کلیدی

درمان شناختی - رفتاری، علم اخلاق، ملّا مهدی نراقی.

مقدمه

اصلاح رفتارهای ناپسند و ناهنجار، همواره، از دغدغه های علمای اخلاق بوده است. با ظهور اسلام، این نقش اندیشمندان اخلاقی تقویت شد، کتاب های متعددی نگارش یافت، شاگردان زیادی تربیت شدند و علم اخلاق اسلامی شکل گرفت. از میان علوم قدیمه و علوم اسلامی، علم اخلاق از نزدیک ترین آنها به روان شناسی است؛ چرا که می توان آن را دست کم با دو شاخه‌ی مرضی (دسته بندی و توصیف نابهنجاری های اخلاقی) و بالینی (اصلاح نابهنجاری های اخلاقی) در روانشناسی همطراز کرد. این سخن به معنی یکی کردن یا یکی دانستن اخلاق و روانشناسی نیست؛ چرا که این دو علم در اصول، روش ها و اهداف متفاوتند؛ و به طور خاص‌تر در دسته بندی ناهنجاری ها، شیوه‌ی گردآوری اطلاعات و روش های مداخله درمانی.

علاوه بر تفاوت های ماهیّتی و محتوایی که اشاره کردیم، جایگاه

اجتماعی این دو علم نیز یکسان نیست:

- ۱- اصولا علم اخلاق میان دانشمندان و علمای اسلامی و غیر اسلامی امری حاشیه‌ای بوده است. بالطبع، در مقایسه با سایر دانش های اسلامی و غیر اسلامی تحقیقات چندانی در این شاخه انجام نگرفته است.

۲- علم اخلاق هیچ گاه از جذب اجتماعی کنونی روانشناسی برخوردار نبوده است.

۳- علی رغم آنچه که در همطرازی اخلاق و روانشناسی گفتیم، هماره سعی شده از میان علوم اسلامی، فلسفه و علم النفس فلسفی را به عنوان پدرخوانده‌ی روانشناسی نوین معرفی کنند. همین دیدگاه نیز باعث شده حتی آن گاه که محققی به دنبال درمان بیماری‌های روانی در میان آرای دانشمندان اسلامی^۱ می‌گردد، در آثار ابن سینای فیلسوف و طبیب به جستجو پردازد.

با این همه، این دو علم اشتراکات چشمگیری هم دارند. این تفاوت و اشتراک، ترکیب زیبایی به وجود می‌آورد و پژوهشگر کنجدکاو را به ایجاد تعامل بین این دو شاخه برای درمان اختلالات روانشناسی و اصلاح انحرافات اخلاقی بر می‌انگیزند. آنچه در این نوشتار می‌آوریم، کوششی است برای نشان دادن پیوندهای روانشناسی و اخلاق در درمان نابهنجاری‌های رفتاری به معنای عام.

مرحوم ملام محمد مهدی نراقی از کسانی است که نامش با اخلاق پیوند خورده است. اثر گران‌سنگ‌وی، جامع السعادات، یکی از متون قوی در اخلاق اسلامی است. آنچه از علم اخلاق در این نوشتار می‌آوریم بر مدار جامع السعادات اوست. پیش از ورود به مقصود نهایی این نوشتار، یعنی درمان در نظام اخلاقی مرحوم نراقی، مرور کلیات و مقدماتی را ضروری می‌دانیم. این مقدمات شامل انسان‌شناسی، بحث

۱- احمدی، علی اصغر، روانشناسی شخصیت از دیدگاه اسلامی؛ ص. ۲۳۶.

طیعت- تربیت، و ملاک سلامت در نظام اخلاقی مرحوم نراقی خواهد بود.

انسان شناسی و اخلاق اسلامی

در نگاه دانشمندان اسلامی، انسان دارای دو وجه روح و بدن است. نفس، روح، قلب و عقل با این که هر کدام معنای خاصی دارند، همگی به اعتبارات مختلف به همان بعد غیر جسمانی انسان اشاره دارند.^۱ هر یک از این دو وجه، رنج و لذت، و مهلكات و منجیات، و منافیات و ملائماتی دارند. طب، متکفل بیان تفصیل مرض‌ها و درمان بیماری‌های بدن است. علمی که متکفل بیان بیماری‌ها و درمان امراض روح است اخلاق است.^۲ اثر هر فضیلت یا رذیلت فراتر از زندگی دنیوی است. فضایل اخلاقی، سعادت ابدی را در پی دارند و رذایل اخلاقی به شقاوت ابدی می‌انجامند. پس، آراستن به فضایل و پیراستن از رذایل از مهم ترین واجبات است. منطقاً پیراسته شدن از رذایل، که اصطلاحاً "تخلی" نامیده می‌شود بر آراسته شدن به فضایل، که "تحلی" نامندش، مقدم است؛ چرا که شکوفایی خود حاصل نمی‌گردد، مگر آن که نفس از صفات ناپسند پاک گردد. بنابراین، می‌توان گفت: «تخلی + تحلی ← سعادت نهایی».^۳

۱- نراقی، محمد مهدی، جامع السعادات، ج ۱، ص ۶۱

۲- همان، ص ۴۷

۳- همان، ص ۴۳

طبیعت یا تربیت (تغییرپذیری خُلق)

آیا اخلاق قابل تغییر است؟ چه چیزی در شکل گیری آن تعین کننده است؟ طبیعت یا تربیت؟ نراقی می گوید: بی شک، مزاج یا طبیعت، در اخلاق و رفتارهای انسان نقش دارد. اما این نقش به گونه ای نیست که تغییر میسر نباشد. در شکل گیری صفات فردی و بروز رفتارهای بهنجار و نابهنجار، طبیعت نقشی تعین کننده دارد، اما این تأثیر آن قدر نیست که مجالی برای تربیت باقی نگذارد.

تغییر الگوهای رفتاری ناپسند، با معالجاتی که در علم اخلاق مطرح است، امکان پذیر است.^۱ خُلق (ملکه‌ی نفسانی که مقتضی صدور با سهولت و بدون احتیاج به فکر و تأمّل افعال می باشد)^۲ برآیند مزاج (طبیعت) و عادت (تربیت) است. بنابراین، می توان گفت که نفس در آغاز، خالی از ملکات است.^۳ ملکه با تکرارِ فعل شکل می گیرد.^۴ از همین روست که آموزش و تربیت کودکان آسان است.^۵

چنان که می دانیم، فلسفه‌ی اصلی رفتارگرایی این است که محیط، تعین کننده اصلی رفتار مردم است. گفته شده است که این دیدگاه کاملاً برای افراد مسلمان مناسب است؛ زیرا آنان خود را موجوداتی تصویر می کنند که توسط عوامل اجتماعی و فوق طبیعی کنترل

۱- جوادی آملی، عبدالله، مبادی اخلاق در قرآن، ص ۸۳

۲- علامه طباطبائی، نهایة الحکمة، ص ۱۵۸

۳- نراقی، محمدمهدی، جامع السعادات، ج ۱؛ ص ۵۴

۴- همان، ص ۴۸

۵- همان، ص ۴۷

می شوند.^۱ این اظهار نظر با آنچه که در سطور بالا در مورد نظر دانشمندان اسلامی درباره‌ی مسأله‌ی تربیت- طبیعت گفتیم، مطابقت ندارد. همچنین پذیرش این که مسلمانان دارای باور شخصی این چنینی باشند دشوار است. به نظر می‌رسد چنین اظهار نظری یا ناشی از ناآگاهی از معارف اسلامی و فرهنگ مسلمانان باشد یا این که تنها مبالغه در تعییر است.

ملاک سلامت در اخلاق

دسته بندی نابهنجاری‌ها در اخلاق اسلامی، بر مبنای اصول اخلاقی و معارف دینی است. از این رو، برخی رفشارهایی که در روانشناسی مَرضی نوین، نابهنجاری نیستند، در اخلاق اسلامی نابهنجاری می‌باشند. البته در موارد زیادی نیز اشتراکاتی وجود دارد. نظام کدگذاری در اخلاق بر اساس سلامت نفس و قوای آن است.

نراقی می‌گوید: نفس چهار قوه دارد: عقلیه، وهمیه، غضبیه و شهویه.^۲ سلامت نفس منوط به این است که عقل فرمانروای قوای دیگر شود. سعادت، تنها با اصلاح همه‌ی صفات و قوا به دست می‌آید.

این اصلاح باید از نظر زمانی فراگیر باشد و شامل همه‌ی صفات شود.^۳ مثلاً اگر فرد خود را ظاهراً متکلف به صبر و رضا کند، اما در باطن مضطرب و رنجور باشد، به هیچ وجه سعادتمند نخواهد بود.^۴ این بیان

۱ - Marwan Dwairy: *Counseling and Psychotherapy with Arabs and Muslims*; Teachers College Press; New York; 2006; p 100.

۲- نراقی، محمد مهدی، جامع السعادات، ج ۱؛ ص ۶۵.

۳- همان، ص ۷۳.

۴- همان، ص ۷۴.

کاملاً با دیدگاه رفتارگرایی فاصله دارد؛ چرا که رویکرد رفتاری، مشکل را در سطحی ترین لایه‌ی شخصیت و همان ظاهر می‌داند و رفع آن را هم در همانجا می‌جوید.^۱

اصول درمانگری

با این که روش‌های درمانی گوناگونی در علم اخلاق برای اصلاح ناهنجاری‌ها به کار گرفته شده، چند اصل و فرض، زیربنای این درمان‌ها را تشکیل می‌دهند که توجه بدانها ضروری است. اینها اصولی است که نراقی خود را بدانها ملتزم می‌داند.

۱- اصل امید به تغییر: در راه تغییر عادات ناپسند هیچ گاه نباید نامید شد. بتری این اصل نسبت به اصل تغییر در رفتارگرایی، تأکید ویژه‌ی آن بر داشتن امید است. گویا امید به اصلاح، هم از سوی بیمار و هم از سوی درمانگر، برای تحقق درمان، ضروری است؛^۲ زیرا "یک مراجِع معتقد و با انگیزه بیش از مراجِع بدین و سرکش پیشرفت خواهد کرد."^۳

۲- اصل ترتیب: اکتساب فضایل ترتیبی است؛ طبق ترتیب کمال طبیعی. چنان که طبیعت، نخست، قوه‌ی شهوت را ایجاد می‌کند و سپس قوه‌ی

۴-Charles D. Spielberger: *Encyclopedia of Applied Psychology*, Elsevier Academic Press; Vol. 1; p 348.

۲- نراقی، محمدمهردی، جامع السعادات، ج ۱؛ صص ۸۱ و ۱۲۳.

۳- چنانچه در متن گفته ایم، علم اخلاق با هیچ یک از گرایش‌ها و رویکردهای روانشناسی، توافق کلی ندارد. آشکار است که آنچه از اشتراک و تفاوت‌های این دو علم می‌گوییم نمی‌تواند جامع و فراگیر باشد؛ بلکه محدود در چارچوب ذکر شده در متن، و در حدّ موضع مقاله است. بررسی و نقد مکاتب و رویکردهای روان‌شناسی، مجال و مقالی دیگر می‌طلبد. علاقه‌مندان به مطالعه‌ی بیشتر در این زمینه می‌توانند به کتاب «مکتب‌های روان‌شناسی و نقد آن» [شکرشکن و همکاران، ۱۳۸۲] مراجعه نمایند. مکتب رفتارگرایی در جلد دوم این کتاب نقد و بررسی شده است.

۴- فیروزبخش، مهرداد، روانشناسی بالینی؛ مفاهیم، روش‌ها و حرفة، ص ۴۲۳.

غضب و آن گاه قوّه‌ی تمیز را. پس در مقام تهذیب اخلاق نیز تهذیب قوا باید به ترتیب کمال طبیعی باشد: ۱) قوّه‌ی شهویه؛ ۲) قوّه‌ی غصب؛ ۳) قوّه‌ی تمیز.^۱ برای کسی که برخی فضایل را به ترتیب مذکور کسب کند، تحصیل باقی در نهایت سهولت خواهد بود. اما کسی که آنها را بدون ترتیب کسب کند، تحصیل باقی، ممکن، اما دشوار خواهد بود.^۲

۳- اصل تلازم دانش و عمل: این اصل سه شاخه‌ی فرعی دارد:
۱) کمال قوّه‌ی نظری و کمال قوّه‌ی عملی بدون هم حاصل نمی‌گردد. "بینش، تسهیل کشته‌ی کمال و بهبود روانشناختی است، ولی به خودی خود موجب بروز این تغییرات نمی‌شود."^۳ پیامد طبیعی این اصل این خواهد بود که غالب درمان‌ها شناختی- رفتاری باشند.^۴ نراقی در سراسر اثرش، بارها بر این موضوع تأکید می‌کند. ۲) نیروی ادراکی نفس، با تمارین فکری و کشت تفکر افزایش می‌یابد. ۳) عمل به دانسته‌ها، آگاهی به ندانسته‌ها را در پی دارد.^۵

۴- اصل علت: نابهنجاری‌ها علل زیربنایی دارند؛ برخی نابهنجاری‌ها اساسی اند و خود علت برای برخی نابهنجاری‌ها دیگرند.^۶

۱- نراقی، محمدمهردی، جامع السعادات، ج ۱؛ ص ۱۲۲.

۲- نراقی، محمدمهردی، جامع السعادات، ج ۱؛ ص ۱۲۳.

۳- فیروزبخش، مهرداد، روانشناسی بالینی: مفاهیم، روش‌ها و حرفة، ص ۴۲۳.

۴- نراقی، محمدمهردی، جامع السعادات، ج ۲؛ ص ۲۰۶.

۵- مجلسی، محمدباقر، بخار الانوار، ج ۶۵؛ ص ۳۶۲.

۶- همان، ج ۲؛ ص ۲۰۸ و ۲۸۶ و ۲۹۶.

شیوه های حفظ اعتدال فضایل اخلاقی (پیشگیری از نابهنجاری های اخلاقی)

اگر کتابی در مورد اخلاق اسلامی خوانده باشد، حتماً متوجه شده اید اخلاقیون اهمیت زیادی برای پیشگیری از بروز مشکلات رفتاری قایلند. در روانشناسی، پیشگیری و درمان دو فعالیت متداخل هستند. پیشگیری که نقش بنیادی در روانشناسی اجتماع نگر دارد،^۲ در بلند مدت، مقرن به صرفه تر و مؤثرتر از درمان انفرادی است.

روانشناسان، پیشگیری را سه قسم نموده اند. پیشگیری اولیه عبارت است از غلبه بر مشکلات، پیش از آن که فرصتی برای ظهور یابند. این نوع پیشگیری، به آنچه در اخلاق آمده، نزدیک است.

فن اخلاق دو بخش دارد: حفظ فضایل و دفع رذائل. مرحله‌ی پیش از بروز اختلال را، که در اخلاق حفظ اعتدال خوانده می‌شود، پیشگیری می‌نامیم. نراقی برای حفظ فضایل، که آن را پیش‌گیری نامیدیم، راه‌های ذیل را بر می‌شمرد:

- ۱- تفکر پیش از اقدام به عمل، تا این که خلاف مقتضای فضیلت از فرد سر نزند و اگر احیاناً سر زد خود را با انجام متضاد آن تنیه کند.
- ۲- پرهیز از آنچه محرك شهوت و غصب است. (دیدنی‌ها، شنیدنی‌ها، تخيّلات و...).
- ۳- همنشینی با خوبان، معاشرت با انسان‌های با فضیلت و مطالعه‌ی حالات آنان. و پرهیز از همنشینی با افراد دارای رذیلت و حتی

۱- همان، ج ۲، ص ۱۲۶

۲- William M. Reynolds et al: *Handbook of Psychology Volume 9 Health Psychology*; John Wiley & Sons, Inc.; New Jersey; 2003; p 10.

پرهیز از شنیدن داستان و حکایت آنان. این توصیه‌ی نراقی با الگوبرداری^۱ در نظریه‌ی یادگیری اجتماعی^{۲،۳} نزدیک است.^۴ همنشینی با این افراد، امکان انجام رفتار مورد نظر را برای فرد فراهم می‌آورد. حتی گفته شده الگوبرداری، که مبنی بر پیروی از یک الگوی اجتماعی و دینی است، کاملاً مناسب فرهنگ مسلمانان است. والدین و آموزگاران نیز برای تأثیر گذاردن در رفتار کودکان می‌توانند از این فن استفاده کنند.^۵ الگوبرداری از روی مطالعه (که نراقی به آن اشاره می‌کند)، رانیز می‌توان نوعی الگوبرداری دانست؛ گویا فرد با تصویر کردن آنچه می‌خواهد یا می‌شود الگویی برای خود می‌سازد.

-۴- صرف نیرو در صفات پسندیده و وادر ساختن خود به انجام کارهایی که متناسب با خلقی است که می‌خواهیم حفظش کنیم. چنان که در حدیثی آمده که "شکیبا باش، و اگر نیستی اظهار شکیبایی کن؛"^۶ یعنی اگر واجد این صفت نیستی، اظهار شکیبایی کن و خود را

۱- Modeling.

۲- Social Learning Theory.

۳- John Sommers-Flanagan & Rita Sommers-Flanagan: *Counseling and Psychotherapy Theories in context and practice*; John Wiley & Sons, Inc.; New Jersey; 2004; p 222.

۴ - Michel Hersen et al: *Adult Psychopathology and Diagnosis*; John Wiley & Sons, Inc; New Jersey; 5th; 2007; p 183, 221, 258,... . Robert Holman Coombs: *Addiction Counseling Review*; Lawrence Erlbaum Associates, Inc.; New Jersey; 2005; p 353.

۵ - Marwan Dwairy: *Counseling and Psychotherapy with Arabs and Muslims*; Teachers College Press; New York; 2006; p 101.

۶- قال أبو عبد الله علیہ السلام: «کفی بالحلم ناصراً و قال إذا لم تكن حليماً فتحلّم» [کلینی، الکافی، ج ۲، ص ۱۱۲].

به این صفت وادار کن تا سرانجام خُلق تو چنین شود. این نکته را در فرهنگ‌های دیگر نیز با عبارات مشابهی می‌توان یافت؛ چنان که در زبان انگلیسی عبارتی به همین مضمون وجود دارد.^۱

-۵- سعی در یافتن عیب‌های خود و تلاش در راه رفع آنها. به نظر نراقی، از آن رو که ممکن است این عیوب از خود فرد نیز مخفی بماند، لازم است از دیگران، مثلاً دوستان، کمک بگیرد. از کارهای مفیدی که در اینجا می‌توان کرد این است که دیگران را آینه‌ای برای عیوب خود قرار داد. هرگاه عیی از دیگران دید در زشتی آن تأمل کند و بداند که این عیب اگر از او سربزند قبیح است و دیگران هم آن را قبیح و زشت خواهند دید، پس در رفع آن عیب بکوشد.

روش‌های مداخله و تغییر

هم اکنون بیش از ۴۰۰ مدل روان درمانی در جامعه‌ی غرب معاصر به کار برده می‌شود. حدود ۱۵۰ درمان دارای پشتونه‌ی علمی‌اند.^۲ البته میان این الگوهای متعدد، همگرایی وجود دارد.^۳ شیوه‌های اصلاح و تغییر رفتار در اخلاق اسلامی قطعاً به اندازه‌ی درمان‌های ثبت شده در تاریخ روانشناسی نیست. شاید در نظر اوّل مداخلات اخلاقی در قالب اندرز یا نهايٰ تا تغیيرات شناختي باشد، اما نگاه دقیق‌تر نشان می‌دهد، اوّل، مداخلات دیگر، مثل مداخلات رفتاری و دارويی نیز،

۱ - Fake it until you make it.

۲- Mich Hersen: Encyclopedia of psychotherapy, Elsevier Science, USA; 2002; Vol. 2; p 10.

۴- Florence W. Kaslow: *Comprehensive Handbook of Psychotherapy*; John Wiley & Sons, Inc.; 2002; Vol. 1; p 594.

مورد توجه این علم بوده است. ثانیاً، دست کم برخی مداخلات روانشاختی نوین را می‌توان با گرایش اسلامی هم اعمال کرد. گرددآوری شیوه‌های اصلاح و تغییر رفتار در اخلاق اسلامی کاری دشوار است و شایسته‌ی یک کار پژوهشی مستقل و گسترشده. اشاره به برخی از این شیوه‌ها (که مرحوم نراقی بدانها پرداخته) می‌تواند خطوط کلی کار را روشن سازد و هدف فوق را دست یافتنی تر کند.

مشاوران اخلاقی که از دید شخص‌ص بالینی، پیراحرفه‌ای^۱ قلمداد می‌شوند، برای جمع آوری داده‌ها و تصمیم‌گیری‌های بالینی، از مصاحبه و مشاهده‌ی رفتاری، به عنوان دو فنّ اصلی استفاده می‌کنند. در علم اخلاق از آزمون‌های فرافکن و پیچیدگی‌های آزمون‌های عینی خبری نیست. البته این که تا به حال از این فنون در اخلاق استفاده نشده، مانع نخواهد شد که "اخلاقیون" نسل کنونی یا آینده آنها را به کار برند.

مداخلات اخلاقی گاهی به صورت درخواست‌های فوری یا کمک‌های مختصرند و گاهی به صورت مداخلات بلندمدّت. گاهی درخواست‌های به صورت گپ‌های داخل کوچه و خیابان انجام می‌شوند و گاهی به صورت جلسات رسمی. درمان‌های اخلاقی نیز مانند درمان‌های روانشاختی شامل درمان‌های کلی و اختصاصی‌اند.

درمان کلی، درمانی است که اختصاص به فرد یا بیماری خاصی ندارد و برای درمان بسیاری از افراد و بیماری‌ها استفاده می‌شود. در روانشناسی، روش‌های روان پویشی و درمانگری‌های

۱- فیروزبخش، مهرداد، روانشناسی بالینی: مفاهیم، روش‌ها و حرفه، ص ۶۲۶

انسانی نگر- هستی نگر، در قلمرو روش‌های درمانگری کلی قرار می‌گیرند چون متخصصانی که این روش‌ها را به کار می‌برند، در درمان اختلال‌های مختلف همواره از شیوه‌ی مشابهی سود می‌جویند.^۱

در اخلاق نیز "درمان به ضد" در این دسته جای می‌گیرد.^۲

درمان اختصاصی، درمان مربوط به بیماری خاصی است،^۳ مثل مواجهه و غرقه سازی در فوبی‌ها.^۴ در اخلاق نیز شیوه‌های مواجهه با مشکلات جنسی از این قبیلند.

ما درمان‌ها یا شیوه‌های اصلاح رفتار در نظام اخلاقی مرحوم نراقی را در چارچوب رویکرد شناختی- رفتاری می‌آوریم.

شیوه‌های شناختی- رفتاری

از اواسط دهه‌ی ۱۹۶۰ میلادی، مجلات تحقیقاتی مملو از مقالاتی شدند که روش‌های عینی سنجش رفتار و رویکردهای رفتاری نوین در درمان اعتیاد به الکل، اختلالات جنسی و ترس‌بودن، چاقی، سیگار کشیدن، احساس تنها‌بی و خلاصه همه چیز را شرح می‌دادند. در این رویکردها، رمز کار، نه در افکار بیماران، بلکه در رفتارشان بود. در اواسط دهه‌ی ۱۹۷۰ میلادی شناخت وارد صحنه شد. حالا مردم از "روش‌های

۱- دادستان، پریرخ، روانشناسی مرضی تحولی از کودکی تا بزرگسالی، ج ۱، ص ۱۲۳.

۲- نراقی، محمد‌مهدی، جامع السعادات، ج ۲، ص ۱۳۱.

۳- Jeffrey J. Magnavita: *Handbook of Personality Disorders Theory and Practice*; John Wiley & Sons, Inc.; New Jersey; 2004; p. 178.

۴- ترس بیمارگونه- هراس.

رفتاری-شناختی" حرف می زند. درمان رفتاری - شناختی حالا از متداول ترین رویکردهاست.^۱

برخی از رویکردها بر بینش تأکید دارند و برخی در پی ایجاد تغییر به شیوه‌های مستقیم ترند. مداخلات شناختی در اخلاق نیز نقش مهمی دارد. در شیوه‌های شناختی اخلاق بر نشانه‌های بیمارگون آشکار اشخاص یا بدکاری و تعارضات درون - روانی آنان تأکیدنمی‌شود. برای مثال، علت مشکلات جنسی، اید^۲ پر واکنش در نظر گرفته نمی‌شود، بلکه دلیل مشکلات جنسی، اطلاع نداشتن است. درمان، عبارت است از اصلاح این بی اطلاعی یا تغییر شیوه‌های فکری غلط.^۳

در واقع، به نظر نراقی، آگاهی از هر فضیلت بهترین کمک برای ازاله‌ی رذیله‌ی متضادش شمرده شده است.^۴ گاهی نیز رفع ناهماهنگی شناختی لازم است.^{۵،۶} و در مواردی این تغییرها باید همراه با تکلیف رفتاری باشد.

این سخن را از منظری دیگر می‌گوییم: هریک از قوای نفس، دارای لذت و رنج هستند. چنان که در فلسفه آمده، لذت و رنج از مقوله‌ی علم اند: لذت عبارت است از ادراک آنچه مطابق طبع انسان است، والمه

۱- فیروزبخش، مهرداد، روانشناسی بالینی: مفاهیم، روش‌ها و حرفه، ص. ۹۰.

۲- Id.

۳- Adam Cash: *Posttraumatic Stress Disorder*; John Wiley & Sons, Inc.; New Jersey; 2006; p 200.

۴- نراقی، محمد Mehdi, جامع السعادات، ج ۲، ص ۱۳۲.

۵- همان، ج ۲، ص ۲۳۴.

۶- Luis A. Cordon: *Popular Psychology an Encyclopedia*; Greenwood Press; London; 2005; p 54.

عبارت است از ادراک آنچه مطابق طبع انسان نیست.^۱ از این رو، مداخله‌ی درمانی نیز، مستقیماً یا به صورت غیر مستقیم، باید شامل تغییر ادراک باشد.^۲

مداخله‌ی شناختی

نراقی، مداخلات شناختی را که درمانگر می‌تواند اعمال کند از این قرار می‌داند:

- ۱- تغییر باورها و تصوّرات.^۳ در مورد اصلاح رفتار می‌توان مستقیم به تحریب تفکر زیربنایی پرداخت و آن را با استدلال رد کرد تا این که رفتار مبتنی بر آن هم زایل گردد.^۴
- ۲- اصلاح رفتار با خوف و رجا.^۵
- ۳- ایجاد هدف کاذب (استفاده از یک نابهنجاری برای غلبه بر نابهنجاری دیگر).^۶
- ۴- ایجاد و تقویت بینش نسبت به ماهیّت رفتار ناپسند و پیامدهای آن، همراه با متوجه ساختن فرد به منافع صفت متضاد.^۷ چه بسا فرد نسبت به

۱- علامه طباطبائی، *نهایة الحكمة*، ص ۱۶۰.

۲- جوادی آملی، عبدالله، مبادی اخلاق در قرآن، ص ۲۴۱.

۳- نراقی، محمدمهدی، *جامع السعادات*، ج ۲، ص ۷۵.

۴- همان، ج ۱، ص ۲۴۸.

۵- همان، ج ۳، ص ۷.

۶- همان، ج ۳، صص ۲۶۱ و ۲۸۹.

۷- همان، ج ۲، ص ۱۲۳.

۸- همان، ج ۲، ص ۱۰۶.

ناپسند بودن کار یا صفتی بصریت نداشته باشد و بدان به عنوان کاری نیک بالد.^۱

مداخلات رفتاری

نراقی، در سراسر اثرش، به اصل تلازم علم و عمل پاییند است. به باور او، برای اصلاح رفتار، چنین پیوندی گریز ناپذیر است. برخی شیوه های رفتاری که نراقی به دست می دهد، به قرار زیر است. شماری از این شیوه ها را کمایش در روانشناسی می توان دید:

۱- الگوبرداری. این شیوه، هم در مرحله‌ی پیشگیری و هم در مداخلات درمانی، مطرح است. مصاحبت با افرادی که دارای سلامت رفتار هستند، امکان یادگیری و انجام رفتارهای مطلوب را فراهم می آورد. انسان و دیگر موجودات زنده رفتارهای ظاهری و پاسخ های هیجانی را با مشاهده‌ی اعمال دیگران و پیامد آنها یاد می گیرند. همان طور که رفتارهای ناسازگارانه ممکن است از طریق مشاهده‌ی والدین، خانواده و دیگران کسب شود، رفتارهای سازگارانه نیز آموخته می شوند.^۲

۲- موعظه، توبیخ و ملامت خود.^۳ توبیخ و ملامت خود، هم می تواند در چارچوب تنبیه انجام شود و هم در قالب تقویت منفی. توبیخ خود، که نراقی بر آن تأکید دارد، چون به شکل خودتنبیه‌ی است، احتمالاً

۱- همان، ج ۳ ص ۴.

۲- Jeffrey J. Magnavita: *Handbook of Personality Disorders Theory and Practice*; John Wiley & Sons, Inc.; New Jersey; 2004; p 224.

۳- self reproach.

اشکالات تنبیه^۱ را نخواهد داشت. با این حال، در استفاده از تنبیه یا خود تنبیه‌ی باید دقیق کرد؛ زیرا استفاده از نگرانی و تنبیه برای کنترل رفتار با آسیب پذیری نسبت به اختلالات هیجانی رابطه‌ی مثبت دارد.^۲

خود تنبیه‌ی، رفتاری است که در آن، فرد، مسؤول برداشتن یک محرک مثبت از خود یا ارایه‌ی یک محرک آزارنده به خود است تا این که از رفتار نامطلوب کاسته شود.^۳

-۳- درمان به ضد. مثلاً فرد ترسو کارهای شخص متھوّر را انجام دهد.^۴ به باور نراقی، رفتار طبیعی دارای دو کرانه‌ی افراط و تفریط است. شجاعت، صفت و رفتاری طبیعی است. در دو سوی آن، جبن و تھوّر جای دارند که هر دو نامطبوند. نراقی، "درمان به ضد" را چنین معرفی می‌کند: فردی که مثلاً گرفتار جبن است، برای خلاصی از وضعیت ناپسندش، باید به رفتارهای متھوّرانه (رفتارهایی که در انتهای محور شجاعت قرار دارد) مبادرت ورزد.

درمان به ضد با غرقه سازی و مواجهه^{۵،۶} همپوشی دارد. احتمالاً باید گفت که درمان به ضد از غرقه سازی و مواجهه عام تر است، زیرا فارغ

۱- Jeffrey J. Magnavita: *Handbook of Personality Disorders Theory and Practice*; John Wiley & Sons, Inc.; New Jersey; 2004; p 231.

۲-Frank W. Bond & Windy Dryden: *Handbook of Brief Cognitive Behaviour Therapy*; John Wiley & Sons Ltd; Chichester; 2002; p 107.

۳-Michel Hersen: *Encyclopedia of Psychotherapy*; Elsevier Science; USA; 2002; Vol. 2; p 621.

۴- نراقی، محمدمهدی، جامع السعادات، ج ۱، ص ۱۳۱.

۵-Christopher A. Kearney: *Social Anxiety and Social Phobia in Youth*; Springer; Dordrecht; 2005; p 157.

۶-Jerald Kay & Allan Tasman: *Essentials of Psychiatry*; John Wiley & Sons Ltd; Chichester; 2006; p 881.

از تفاوت ماهوی، غرقه سازی در فوییا^۱ و اختلالات اضطرابی، مثل اختلال اضطراب پس از سانحه،^۲ به کار برده می‌شود،^۳ در حالی که درمان به ضد، درمانی کلّی است و نراقبی تقریباً در همه‌ی انحرافات اخلاقی آن را توصیه می‌کند. استفاده از درمان به ضد نیز، مانند غرقه سازی، باید با احتیاط انجام شود، چون ممکن است بی احتیاطی در کاربرد آن نه تنها مشکل را حل نکند، بلکه منجر به مشکلات دیگری هم شود.

۴- استمرار عمل ولو با تکلف. در نظام اخلاقی نراقبی، فرض بر این است که با انجام مکرّر یک عمل، ولو با دشواری و از روی تکلف، رفتار تبدیل به عادت می‌شود و چارچوب جدید رفتاری که مطلوب ما بوده است حاصل می‌شود.^۵

۵- برنامه‌ی مفصل مراقبه.^۶ برای اصلاح و بهبود رفتارها و صفات نفسانی (و حتّی توانایی‌های صرف‌آجسامی) نیاز به حضور دو عامل اساسی است: نخست، عامل شناختی است؛ یعنی دریافت اطلاعات لازم از طریق آموزش و تفکّر، دوم، تمرین به کارگیری مهارت، خصوصاً در شرایط اختیاری و ارادی که از روی میل و خواست فرد انجام گیرد.

۱ - Vladan Starcevic: *Anxiety Disorders in Adults: A Clinical Guide*; Oxford University Press; 1st; 2005; p 212.

۲ - Peter D. McLean & Sheila R. Woody: *Anxiety Disorders in Adults: An Evidence-Based Approach to Psychological Treatment*; Oxford University Press; 1st; 2001; p 71.

۳ - Michael J. Roy: *Novel Approaches to the Diagnosis and Treatment of Posttraumatic Stress Disorder*; IOS Press; Amsterdam; 2006; p 206.

۴ - Elizabeth K. Carll: *Trauma Psychology*; Praeger; USA; 1st; 2007; p 55.

۵- نراقبی، محمد مهدی، جامع السعادات، ج ۲۱، ص ۳۱۴.

۶- جوادی آملی، عبدالله، مراحل اخلاق در قرآن، ص ۱۹۵.

تمرین های کنترل نفس اگر متناسب با ظرفیت و توانایی های فعلی فرد باشد، و وی به صورت ارادی به انجام مجددانه‌ی آنها ملتزم شود، بیشترین تأثیر را در پرورش این گونه توانایی ها با خود به ارungan خواهد آورد.^۱ برای تقویت اراده و ایجاد تغییر در رفتارها، روش تمرین عملی روزانه، طی یک برنامه‌ی مستمر، راهکاری است که در مراقبه یا ناظارت شخصی دنبال می‌شود. فرد باید دفترچه‌ای برای تنظیم رفتارهایش تهیه نماید. رفتارهایی که خواهان کاهش یا افزایشان هستیم با جزیيات ثبت شود.

۶- و سرانجام، در اخلاق، مداخلات رفتاری وجود دارند که در موارد خاصی به کار برده می‌شوند، مانند توصیه‌های که برای مهار شهوت و خشم شده است.^۲

نتیجه گیری

علم اخلاق از نزدیکترین علوم به روانشناسی است. روش‌ها و اصولی که این علم بدانها ملتزم است، در مواردی قابل مقایسه با روانشناسی نیست. با این حال، چنان که دیدیم اشتراکاتی نیز وجود دارد. همین اشتراکات را می‌توان به منزله‌ی پلی بین این دو شاخه دانست. برای احیای علم اخلاق و غنا بخشیدن به روانشناسی، وجود چنین پلی حائز اهمیت است.

نگاهی به آرای اخلاقی نراقی نشان داد اخلاق اسلامی، در قالب چارچوب‌های کنونی روانشناسی قابل تبیین است؛ گرچه پرداختن به

۱- شیخ شجاعی، محمد جواد، راز روزه.

۲- نراقی، محمد مهدی، جامع السعادات، ج ۲، ص ۱۱

برخی از آنچه گذشت فراتر از روانشناسی، و در حیطه‌ی فلسفه یا فقه خواهد بود. شیوه‌ی درمانی نراقی را به شکل شناختی- رفتاری مرور کردیم. برخی از روش‌هایی که برشمردیم، در درمانگری‌های معاصر قابل پیگیری است. و برخی از این روش‌ها را با رویکرد تجربی می‌توان ارزیابی کرد.

بنابراین، ضرورت پژوهش‌های کتابخانه‌ای ژرف‌تر، به همراه مطالعات میدانی و تجربی برای تحکیم دست آوردهای دانشمندان علم اخلاق، توصیه‌ی ما و سخن پایانی این نوشتار خواهد بود.

منابع

۱. غزالی، ابوحامد، *احیاء علوم الدین*، ج ۸، بیروت: دارکتاب العربی، بی‌تا.
۲. [امام] خمینی، روح الله، *شرح چهل حدیث*، تهران: مؤسسه‌ی تنظیم و نشر آثار امام خمینی، چاپ چهاردهم، ۱۳۷۶ ش.

۳. دادستان، پریخر، روانشناسی مرضی تحویلی از کودکی تا بزرگسالی، ج ۱، چاپ ششم، تهران: سمت، ۱۳۸۳ ش.
۴. عارف، سید محمد صادق، راه روش، ج ۸، چاپ اول، مشهد: آستان قدس رضوی، ۱۳۷۲ ش.
۵. جوادی آملی، عبدالله، مراحل اخلاق در قرآن، چاپ سوم، قم: اسراء، ۱۳۷۹ ش.
۶. علامه طباطبایی، سید محمد حسین، نهایة الحکمة، قم: مؤسسه نشر اسلامی، ۱۴۲۲ ق.
۷. علامه مجلسی، محمد باقر، بحار الانوار، ج ۶۵، بیروت: الوفاء، ۱۴۰۴ ق.
۸. احمدی، علی اصغر، روانشناسی شخصیت از دیگاه اسلامی، چاپ پنجم، تهران: امیر کبیر، ۱۳۸۳ ش.
۹. کلینی، الکافی، ج ۲، بیروت: دارالا ضواء، ۱۴۱۳ ق.
۱۰. شیخ شجاعی، محمد جواد، راز روزه، چاپ اول، قم: راه سبز، ۱۳۸۴ ش.
۱۱. نراقی، محمد مهدی، جامع السعادات، بیروت: الاعلمی، ۱۴۲۲ ق.
۱۲. فیض کاشانی، ملام حسن، المحبّة البیضاء فی تهذیب الاحیاء، ج ۸، چاپ چهارم، قم: جامعه مدرسین، ۱۴۱۷ ق.
۱۳. فیروزی بخش، مهرداد، روانشناسی بالینی: مفاهیم، روش ها و حرفه، چاپ سوم، تهران: رشد، ۱۳۸۵ ش.

14. Adam Cash: *Posttraumatic Stress Disorder*; John Wiley & Sons, Inc.; New Jersey; 2006.

15. Charles D. Spielberger: *Encyclopedia of Applied Psychology*, Elsevier Academic Press; Vol. 1.

16. Christopher A. Kearney: *Social Anxiety and Social Phobia in Youth*; Springer; Dordrecht; 2005.
17. Elizabeth K. Carll: *Trauma Psychology*; Praeger; USA; 1st; 2007.
18. Florence W. Kaslow: *Comprehensive Handbook of Psychotherapy*; John Wiley & Sons, Inc.; 2002; Vol. 1.
19. Frank W. Bond & Windy Dryden: *Handbook of Brief Cognitive Behaviour Therapy*; John Wiley & Sons Ltd; Chichester; 2002.
20. Jeffrey J. Magnavita: *Handbook of Personality Disorders Theory and Practice*; John Wiley & Sons, Inc.; New Jersey; 2004.
21. Jerald Kay & Allan Tasman: *Essentials of Psychiatry*; John Wiley & Sons Ltd; Chichester; 2006.
22. John Sommers-Flanagan & Rita Sommers-Flanagan: *Counseling and Psychotherapy Theories in context and practice*; John Wiley & Sons, Inc.; New Jersey; 2004.
23. Luis A. Cordon: *Popular Psychology an Encyclopedia*; Greenwood Press; London; 2005.
24. Marwan Dwairy: *Counseling and Psychotherapy with Arabs and Muslims*; Teachers College Press; New York; 2006.
25. Michael J. Roy: *Novel Approaches to the Diagnosis and Treatment of Posttraumatic Stress Disorder*; IOS Press; Amsterdam; 2006.
26. Michel Hersen et al: *Adult Psychopathology and Diagnosis*; John Wiley & Sons, Inc; New Jersey; 5th; 2007.
27. Michel Hersen *Encyclopedia of Psychotherapy*; Elsevier Science; USA; 2002; Vol 2
28. Peter D. McLean & Sheila R. Woody: *Anxiety Disorder in Adults: An Evidence-Based Approach to*

Psychological Treatment; Oxford University Press; 1st; 2001.

29. Robert Holman Coombs: *Addiction Counseling Review*; Lawrence Erlbaum Associates, Inc.; New Jersey; 2005.

30. Vladan Starcevic: *Anxiety Disorders in Adults: A Clinica Guide*; Oxford University Press; 1st; 2005.

31. William M. Reynolds et al: *Handbook of Psychology Volume 9 Health Psychology*; John Wiley & Sons, Inc.; New Jersey; 2003.